

434**DEKRET**

z dnia 26 października 1949 r.

o zmianie ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania

dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302)— Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1 Prawo do zasiłków i pomocy służy osobom, pozostałym po uczestnikach demokratycznego ruchu podziemnego lub partyzanckiego, którzy ponieśli śmierć w związku z walką o wyzwolenie Polski i zabezpieczenie w niej władzy ludowej“.

2. Przepisy art. 2 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) wdowę, chociażby związku małżeńskiego nie zawarto w formie prawem przepisanej, jeżeli pozostawała w trwałej spółności małżeńskiej z poległym i nie posiada samodzielnych środków utrzymania,

b) dzieci urodzone z małżeństwa, uprawnione, przysposobione oraz dzieci pozamałżeńskie i pasierbów do 18 roku życia, a jeżeli kształcą się w szkołach wyższych lub zawodowych — do chwili ukończenia nauki nie dłużej jednak, niż do 25 roku życia pod warunkiem, że nie pobierają stypendium wyższego od przyznanego zasiłku“.

3. Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. (1). Wysokość zasiłku dla osób wymienionych w art. 2 lit. a) wynosi 3.800 zł miesięcznie.

(2) Wysokość zasiłku dla każdej osoby wymienionej w art. 2 lit. b) i c) wynosi 2.800 zł miesięcznie.

(3) Łączna kwota zasiłków przypadających osobom pozostałym (art. 2) nie może przekraczać sumy 13.000 zł.

(4) Wysokość zasiłków w roku 1949 wynosi: dla osób wymienionych w ust. 1 — 3.500 zł miesięcznie, a dla osób wymienionych w ust. 2 — 2.500 zł miesięcznie; łączna kwota zasiłków przypadających osobom pozostałym (art. 2) nie może przekraczać w roku 1949 — sumy 12.000 zł.

(5) Osoby wymienione w art. 2 lit. a) i b) oraz wdowcy odpowiadający warunkom wymienionym pod lit. c) tegoż artykułu mają pierwszeństwo przed rodzicami, rodzice zaś przed innymi uprawnionymi osobami.

(6) W przypadkach, gdy uprawnionym z mocy niniejszego dekretu służy także z jakiegokolwiek innego tytułu zaopatrzenie ze Skarbu Państwa, monopolu lub przedsiębiorstwa państwowego albo instytucji ubezpieczeń społecznych, uprawniony ma prawo wyboru.

(7) Minister Pracy i Opieki Społecznej może w porozumieniu z Ministrem Skarbu zmienić w drodze rozporządzenia kwoty wymienione w ust. 1, 2 i 3“.

4. W art. 5:

1) ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Jeżeli osoba uprawniona do zasiłków ma lub uzyska środki zapewniające jej egzystencję, prawo

do zasiłków ulega zawieszeniu na czas posiadania tych środków“.

2) dodaje się nowe ust. (3) i (4) w brzmieniu:

„(3) O zwrocie kwot nienależnie pobranych tytułem zasiłków orzekają komisje kwalifikacyjne.

(4) Przymusowe ściąganie kwot nienależnie pobranych tytułem zasiłków następuje w trybie przewidzianym w dekrete z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84)“.

5. W art. 7 skreśla się pkt a) i oznacza się następujące punkty literami a), b), c).

6. W art. 8:

1) w ust. (2) wyrazy „Krajowej Radzie Narodowej“ — zastępuje się wyrazami „Radzie Państwa“.

2) w ust. (3) wyrazy: „Prezydium Krajowej Rady Narodowej, które“ zastępuje się wyrazami: „Rada Państwa, która“.

3) Dodaje się nowy ust. (4) w brzmieniu:

„(4) Główna Komisja Kwalifikacyjna sprawuje nadzór nad działalnością komisji kwalifikacyjnych przy powiatowych i wojewódzkich radach narodowych“.

Art. 2. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Administracji Publicznej, Zdrowia, Oświaty, Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Handlu Wewnętrznego oraz Handlu Zagranicznego.

Art. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymierski*
Marszałek Polski

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Górnictwa i Energetyki: *R. Nieszporek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:

K. Zemajtis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

B. Rumiński

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Gede*